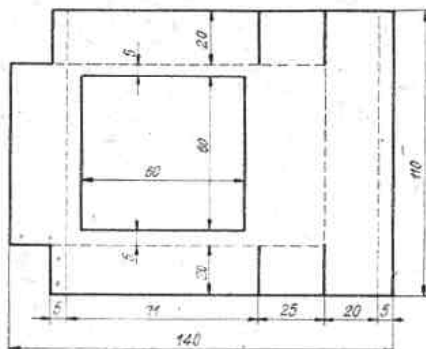

PRZYSTOSOWANIE „KROKUSA” DO WYKONYWANIA BARWNYCH ODBITEK

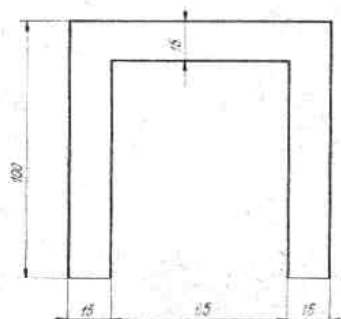
Przystosowanie zwykłego powiększalnika „Krokus” do sporządzania barwnych powiększeń jest pracą stosunkowo prostą i łatwą do ama-

torskiego wykonania. Praca ta powinna być tak zaprojektowana, aby sam powiększalnik nie uległ jakimkolwiek przeróbkom. Jedynym motywnym takiego postępowania jest chęć zabezpieczenia powiększalnika przed ewentualnym uszkodzeniem, co może się zdarzyć przy niezbyt sprawnym posługiwaniu się narzędziami, przy zwiększonym pośpiechu lub osłabieniu zapachu konstruktorskiego u wykonawcy.

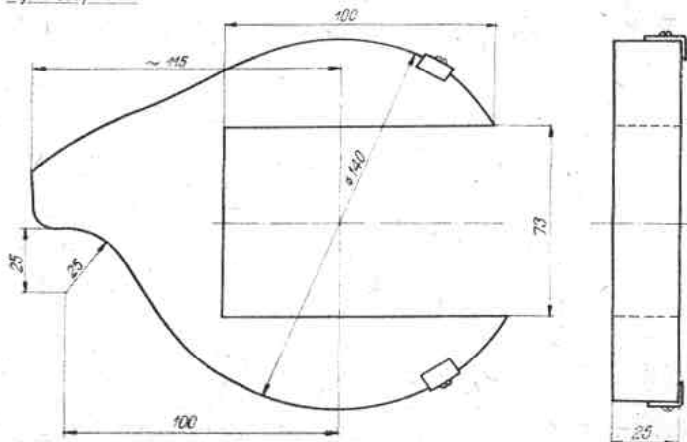
Z tych względów powiększalnik wyposażamy jedynie w urządzenia dodatkowe, to jest w prowadnicę z

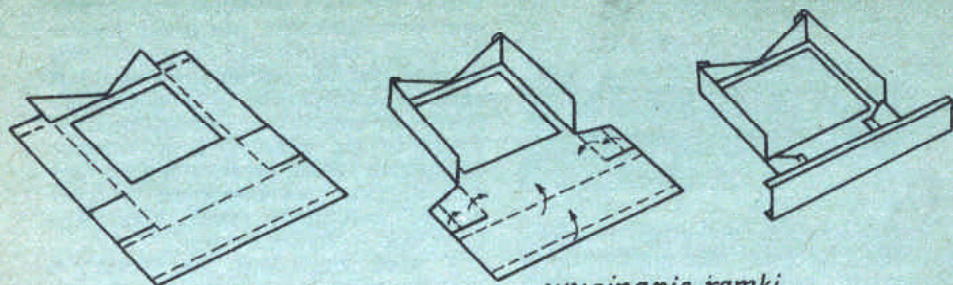
Rys. 1 Szufładka

Rys. 2a. Ramka prowadnicy

Rys. 2. Prowadnica

wyginanie ramki

ramką i szufladkę na filtry korekcyjne. Szufladkę taką i ramkę można wykonać z blachy uzyskanej z puszek po konserwach. Po wyprostowaniu blachy i narysowaniu na niej siatki szufladki (rys. 1) wycinamy ją nożycami do cięcia blachy i

wyrównujemy na przekrojach młotkiem poprzez klocek twardego drewna. Po wyrównaniu brzegów i opiłowaniu krawędzi pilnikiem gładzikiem wyginamy blachę wzdłuż linii przerywanych i łączymy w narożach za pomocą lutowania albo nitowania. Przed lutowaniem trzeba blachę w miejscach styku zeszlifować ściernym papierem i powlec pastą lutowniczą albo płynem do lutowania (chlorkiem cynku).

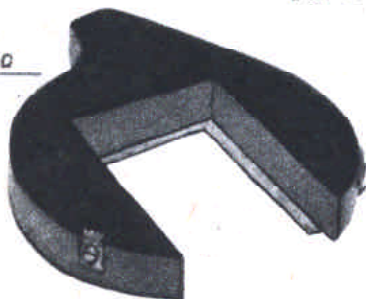
Po zlutowaniu blachy miejsca łączone oczyszczamy z nadmiaru cyny skrobakiem i płuczemy w wodzie celem usunięcia resztek pasty lub wody lutowniczej, po czym całą szufladkę malujemy dwukrotnie czarną farbą olejną matową. Zamiast lutowania możemy zastosować nitowanie (wiercimy po dwa otwory o ϕ 1,5 mm w złożonych obrzeżach blachy i łączymy je następnie nitami aluminiowymi albo miedzianymi).

Oprócz szufladki wykonać jeszcze trzeba prowadnicę (rys. 2) i zaopatrzyć ją w odpowiednie uchwyty (rys. 3).

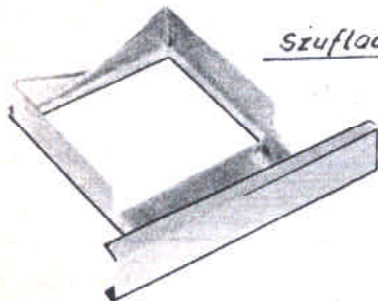
Prowadnicę wyrzynamy według rys. 2 — piłą krzywicą z deski bukowej lub brzoazowej grub. 26 mm, gładko wystruganej z obu stron. Po wyrównaniu przekrojów prowadnicy pilnikiem równiaczem malujemy całość dwukrotnie czarną matową farbą olejną. Uchwyty (rys. 3) wykonujemy z pasków stalowej blachy grubości 0,5—1,0 mm i przymo-

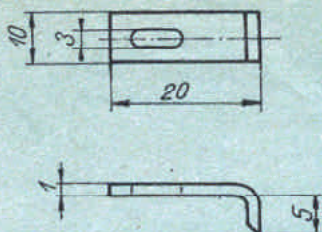
Fot. 1

Prowadnica

Szufladka

Rys. 3. Uchwyt mocujący

cowujemy je do przewodnicy wkrętami do drewna o ϕ 3 mm.

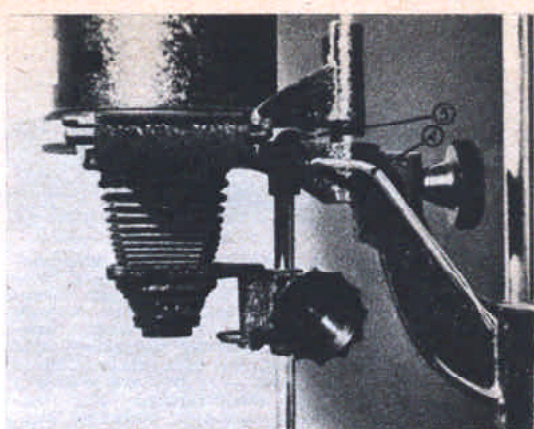
Po pomalowaniu przewodnicy przymocowujemy do niej od spodu ramkę wyciętą z blachy (z puszek po konserwach) według wymiarów podanych na rys. 2a. Ramkę po wyprostowaniu i pomalowaniu czarną farbą olejną przybijamy do przewodnicy krótkimi gwoździkami, w sposób przedstawiony na fot. 1. Wystające obrzeża tej ramki służyć będą jako oparcie dla wsuwanej w wycięcie szufladki z filtrami korekcyjnymi.

Sposób zamocowania przewodnicy w powiększalniku

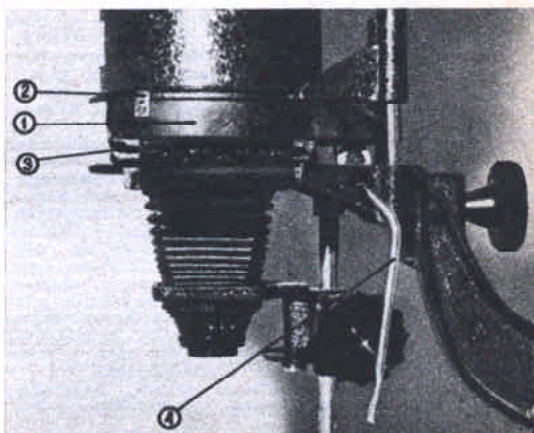
Najpierw zluźniamy dźwignię (4), potem odczepiamy sprężynę i zdejmujemy kopułę wraz z kondensorem (fot. 2).

Następnie na ramkę negatywu (3) kładziemy przewodnicę (1) i zakładamy na nią kopułę, którą łączymy z uchwytem (2), po czym wsuwamy szufladkę w wycięcie przewodnicy (fot. 3). W szufladce umieszczamy barwne filtry korekcyjne, których środek powinien znajdować się na osi światła prześwietlającego negatyw. Uzupełniony w ten sposób powiększalnik umożliwia przeprowadzenie korekcji barw i nadaje się do wykonywania barwnych powiększeń (fot. 4).

Mgr inż. Jan Piechura

Fot. 2

Fot. 3

Fot. 4

